

tvivler ikke om, at vi ville gaa sejrige ud af denne Kamp; jeg kan tilsige den højtærede Minister, at mit Parti som Helhed følger; jeg føler mig ogsaa overbevist om, at den højtærede Landbrugsminister fra sin Side vil møde med god Styrke, saa det lykkes vel nok at føre de Forslag igennem. Det drejer sig om tre Byggeudgifter, nemlig til et Opsynssted ved Løverodde i Stenderup Skovdistrikt, til et Opsynssted ved samme Skovdistrikt og til et Stuehus og Udhus paa Feldborg Distrikt, i det hele Bygningsudgifter til et Beløb af 27,200 Kr. Flertallet foreslaar at nedsætte disse 3 Summer med omtrent 10 pCt. eller 2,700 Kr. Naar vi fra vor Side ikke have villet tiltræde de Underændringsforslag om Nedsættelse, som Flertallet har stillet, ligger det i, at jeg synes ikke, de Summer, der ere forlangte, kunne kaldes overdrevent høje, og det forekommer mig, at naar Staten bygger, bør det være solidt og godt; det er en Fordring, jeg synes, man altid bør stille, naar Staten bygger, og jeg antager, at det i Virkeligheden ogsaa i Længden er det billigste. Vi have derfor fra vor Side ikke kunnet slutte os til disse Nedsættelser. For øvrigt skal jeg ikke nærmere komme ind paa Sagens Enkeltheder; jeg haaber, den højtærede Landbrugsminister vil klare den Sag.

Jeg vil derefter gerne gøre nogle Bemærkninger om et Samraad, som er afholdt angaaende Bomintraderne i Statskovene i Charlottenlund og Dyrehaven. Det drejer sig om et Beløb paa 2,700 Kr. Naar man ser paa de Indtægter, som disse Skove, Jægersborg Dyrehave og Charlottenlund, give, finder man, at de ere kalkulerede til omtrent 74,000 Kr., men det er ikke ved disse Skove som ved andre Skove, at Hovedindtægten er af Skoveffekter; Indtægten af dem er forholdsvis ringe, nemlig kun 20,000 Kr. De andre store Indtægter komme fra forskellige Kilder, deriblandt Bomintraderne, som ere anslaaede til et Beløb af 2,700 Kr. Saa er det for øvrigt Lejeafgifter af alle de mange Restaurationer, som findes i de to Lystskove. Jeg har draget denne Sag frem tidligere og synes, man maa blive ved at drage den frem, til det lykkes at faa en Løsning derpaa. Det forekommer mig at være saa gammeldags, saa

utidssvarende som muligt, at man paa offentlig, alfar Vej sætter Bomme og afkræver de vejfarende Penge, for at de kunne faa Lov til at befære Vejene. Vi have haft meget af det i gamle Dage i vort Land, men alle disse Bomme ere blevne ophævede med Undtagelse af disse to Statsbomme og de Bomme, der findes i Københavns Amt. Det er altsaa en Indtægt paa 2,700 Kr. Jeg ved naturligvis nok, at det er svært at give Afkald paa Indtægter, men jeg synes, at Indtægter kunne være af saa tvivlsom Beskaffenhed, at man hellere maa undvære dem, og det er sikkert, at disse 2,700 Kr. volde mange Mennesker Ærgrelser. Det er naturligvis ikke alene disse 2,700 Kr., som de vejfarende maa udrede, men de maa sikkert udrede mindst det dobbelte Beløb, idet nemlig de to Familier, som skulle leve af at opkræve disse Indtægter, vel nok maa have et Beløb, der er mindst lige saa stort, som det Staten faar. Det forekommer mig derfor, det rette vilde være, at Staten gav Afkald paa disse Indtægter og ophævede disse Bomme, og det vilde være et godt Eksempel, som jeg haaber vilde virke hen til, at de andre Bomme, som findes paa Vejene i Københavns Amt, blive afskaffede. Københavns Kommune har jo selv Part i en Bom, nemlig den paa Amager, og faar en Indtægt, jeg tror paa 7—8,000 Kr. om Aaret deraf. Vi ere fra Kommunens Side villige til at afgive disse Indtægter for at faa Bommen nedlagt, men det vilde de andre Kommuner paa Amager, som have Part i disse Indtægter, ikke; de forlange yderligere, at Københavns Kommune skal yde en større Erstatning til dem foruden at give Afkald paa sine egne Indtægter. Det forekommer mig dog at være urimeligt. Jeg vil derfor ønske, at Ministeren vilde stille sig velvilig til denne Sag, saa vi kunde faa afskaffet disse to Bomme, og det saa maatte føre til, at vi gik videre og fik alle Bommene omkring København afskaffede.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger angaaende Bevillingerne til Fremme af det mindre Jordbrug, altsaa de saakaldte Husmandsbevillinger. Der har været afholdt et Samraad i Anledning af de Beløb, som anvendes ifølge Lov af 23. Maj 1902, nemlig om Statstilskud til Landbrugskursus, de saakaldte korte Landbrugskursus, der